

РЕШЕНИЕ

№ 334

гр.Перник, 14.04.2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник , касационен състав , в публично заседание на деветнадесети март две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря **В.Х.** и в присъствието на представител на **Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Антова**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д.№136/2014 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, предл. 2 ЗАНН, във вр. чл. 208 и сл. по глава XII от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

С решение №896/20.11.2013 г. по н.а.х.д.№ 791/2013 г. на Районен съд гр.Перник е отменено наказателно постановление № 16-А-2/19.04.2013 г. на Директора на РИОСВ гр.Перник, с което на ЕТ, „*****“ гр.Перник, е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 300 лв., на основание чл.74 от Закона за лечебните растения /ЗЛР/ за нарушение по чл.31,ал.2, т.1 от ЗЛР. Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от административно наказващия орган – **Директора на РИОСВ гр.Перник**. В нея се навеждат подробни доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебния акт, поради допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Моли, след извършване на касационна проверка на постановеното съдебно решение същото да бъде отменено и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – ЕТ „***“**, надлежно уведомен за насроченото съдебно заседание, представя писмено становище с което моли решението да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник, намира касационната жалба за неоснователна и предлага съдебния акт да бъде оставен в сила.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК за валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Изведените в касационната жалба оплаквания съдът тълкува като такива за нарушение на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Разгледана по същество е основателна.

За да отмени оспорваното наказателно постановление въззивният съд е приел от фактическа страна, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл.

57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, т. к. не е посочена правилно законовата разпоредба, която е нарушена. В съставения АУАН за нарушена е посочена разпоредбата на чл. 31, ал. 2, т. 1 от ЗЛР. Същата квалификация на нарушение е възпроизведена и в НП, без наказващият орган да отчете факта, че така цитираната норма е бланкетна и не съдържа в себе си състав на административно нарушение. Освен това качеството на нарушителя е определено като билкозаготвител, а по преписката не са налице доказателства за това. Районният съдия е приел, че е налице неяснота при описание на фактите и обстоятелствата по извършване на нарушението, водеща до нарушаване правото на защита на жалбоподателя, което е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Анализът на събраните по делото доказателства не налагат направения извод от РС Перник за незаконосъобразност на издаденото НП и не се споделят от касационната инстанция. В АУАН №0002/2013 г. е констатирано, че ЕТ „*****“ извършва нерегламентирани дейности по съхранение на билки. АНО е описал констатациите си в протокол №737 от 20.11.2012 г. , както и протокол на Областна Дирекция по безопасност на храните от същата дата. В обстоятелствената част на издаденото наказателно постановление административно наказващият орган няма разминаване в описаната в АУАН фактическа обстановка и обстоятелства по установяване на нарушението. Прието е, че към датата на проверката ЕТ "*****" не е уведомил РИОСВ-Перник за намерението си да извършва дейности с лечебни растения.

В АУАН в съответствие с разпоредбата на чл. 42, т. 5 ЗАНН е посочена законната разпоредба, която е нарушена при така направените констатации, а именно чл. 31, ал. 2, т. 1 от Закона за лечебните растения. В Закона за лечебните растения, в Глава трета наименована "Ползване на лечебните растения", раздел I-Общи разпоредби на Закона за лечебните растения, чл. 31, ал. 2, т. 2, законодателят е вменил задължение за билкозаготвителят да „уведоми съответната РИОСВ за организираните от него билкозаготвителни пунктове и складове за билки до започване на дейността в тях“. В регионалната инспекция по околната среда и водите, чието неизпълнение се явява нарушение на цитираният текст санкционираният търговец не е уведомил компетентния орган. По делото безспорно е установено, че ЕТ е билкозаготвител по легално определение дадено в чл. 31, ал. 1 от ЗЛР, тъй като дейността му е включена в цитираната законова разпоредба, а обстоятелството че не е регистрирал тази си дейност чрез уведомяване на РИОСВ е нарушение както правилно е преценил АНО. При съставяне на акта и при издаване на наказателното постановление, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Актът за установяване на административното нарушение е съставен при спазване на процедурата, предвидена в чл. 40 и чл. 43 от ЗАНН. АУАН и наказателното постановление съдържат изискваните в чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизити. И в акта, и в наказателното постановление пълно и точно са описани нарушението, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които то е било извършено, и законовите разпоредби, които са били нарушени. Правната квалификация по чл. 31, ал. 2, т. 1 от ЗЛР е прецизна и в съответствие с текстовото описание на състава на административното нарушение. Изложеното обуславя редовност на акта за нарушение, който от друга страна, доколкото отразените в него констатации не са опровергани, сам по себе си е доказателство за нарушението.

Касационният състав приема при установените факти, че ответникът по касационната жалба е осъществил състава на административното нарушение по чл. 31, ал. 2, т.1 от ЗЛР. Осъществявал е дейност която го характеризира като билкозаготвител на конкретно посочено място и не е уведомил за това компетентния орган, поради което правилно е

ангажирана административно наказателната му отговорност.

Възприетите фактическа обстановка и констатации на касационния състав не съответстват с достигнатите такива от въззиваемия съд. Въз основа на тях незаконосъобразни и неправилни са изводите на този съд за незаконосъобразност издаденото НП.

С оглед изложените съображения, касационният състав счита атакуваното решение за постановено в нарушение на закона, касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, поради което същото подлежи на отмяна.

Мотивиран така Административен съд-Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №896 от 20.11.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 791 по описа на съда за 2013 г., като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА НП№16-А-2 от 19.04.2013 г., издадено от Директора на РИОСВ гр.Перник, с което на основание чл. 74 от Закона за лечебните растения /ЗЛР/ е наложена имуществена санкция в размер на 300 лв. на ЕТ "*****" гр. Перник, за нарушение на чл. 31, ал. 2, т.1 от ЗЛР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

**ЧЛЕНОВЕ: /п/
/п/**